

بررسی روند کوتاه‌قدی کودکان صفر تا شش ساله جمعیت روستایی رباط‌کریم در سال‌های ۱۳۷۶-۸۶ به روش بررسی اثر سن، همگروه تولد و دوره زمانی

مازیار مرادی لاهه^۱، مهدی منتظر^۲، مسعود مرادی^۲، سید محمدحسین محمودی^۳، سید امیرپویا عالمزاده بحرینی^۳، ساره عسکری^۳

^۱ متخصص پزشکی اجتماعی، دانشیار گروه پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

^۲ دستیار تخصصی آسیب‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران

^۳ دانشجوی پزشکی، عضو کمیته پژوهشی دانشجویی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

نویسنده رابط: مهدی منتظر، نشانی: مشهد، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مشهد، بیمارستان امام رضا (ع)، گروه آسیب‌شناسی. تلفن: ۰۲۲۴۰؛ پست الکترونیک:

mehdi.montazer@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۱۱/۱۲؛ پذیرش: ۱۳۸۸/۴/۶

مقدمه و اهداف: کوتاه‌قدی بیانگر سوء‌تعذیه مزمن است. روند تغییرات این شاخص نشانگر وضعیت سلامت در درازمدت و نیز میزان سودبی‌شیمی‌مداخلات انجام شده است. هدف از مطالعه حاضر، بررسی روند تغییرات کوتاه‌قدی کودکان پیش دبستانی روستاهای رباط‌کریم به شیوه بررسی اثر سن-همگروه تولد-دوره زمانی است.

روش کار: داده‌های رشدی تمامی کودکان تحت پوشش خانه‌های بهداشت مرکز بهداشت رباط‌کریم در نرم‌افزار Anthro2005 به نمره انحراف معیار (نمره Z) تبدیل شد. مقادیر کوچکتر از -۲- برای قد-برای-سن به عنوان موارد متوسط و شدید کوتاه‌قدی‌شناخته می‌شود. تحلیل سن-همگروه تولد-دوره زمانی در دو بخش ترسیمی و آماری انجام شد. در بخش آماری از مدل‌های رگرسیونی لجستیک استفاده گردید که کوتاه‌قدی متغیر مستقل آن‌ها، و سن، همگروه تولد، و دوره زمانی متغیرهای واپسیه بودند.

نتایج: داده‌های رشدی ۹۷۰ پسر و ۸۹۸ دختر بررسی شدند. درصد فراوانی کوتاه‌قدی بطورکلی ۸٪ بود. مدل‌های رگرسیونی لجستیک (Pvalues=۰/۰۰۰) با یافته‌های تحلیل بصری مطابقت داشته و نشان می‌دهند که با نزدیک شدن به زمان حال، درصد فراوانی کوتاه‌قدی در همگروه‌های تولدی مختلف و دوره‌های زمانی مختلف، روندی کاهشی‌ابنده دارد. بیشترین فراوانی کوتاه‌قدی در سال‌های دوم و ۵-۶ زندگی مشاهده می‌شود. درصد فراوانی کوتاه‌قدی به طور معنی داری در پسران (۹/۳٪) و کودکان غیرایرانی (۹/۵٪) بیشتر بوده است (Pvalues<۰/۰۰۱).

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد فراوانی کوتاه‌قدی متوسط تا شدید در جمعیت مورد بررسی در حال کاهش است. مداخلات مناسب برای کاهش کوتاه‌قدی در دوسالگی و ۵-۶ سالگی، پسران، و کودکان غیر ایرانی ضروری به نظر می‌رسد.

واژگان کلیدی: سوء‌تعذیه، کوتاه‌قدی، سن، همگروه تولد، دوره زمانی

مقدمه

سوء‌تعذیه از علل اصلی و البته قابل پیشگیری مرگ کودکان زیر ۵ سال در دنیا است؛ به گونه‌ای که سالانه مرگ و میر ۵/۶ میلیون کودک با سوء‌تعذیه مرتبط دانسته می‌شود. بیشتر این موارد در مناطق کمتر توسعه‌یافته جنوب آسیا و آفریقا جنوب صحراء روی

پایش رشد (growth monitoring) از مولفه‌های استاندارد خدمات سلامت اطفال در سراسر دنیاست که مهم‌ترین کاربرد آن پی‌بردن به الگوی رشدی طفل و به ویژه شناسایی موارد سوء‌تعذیه در کودکان است.

همگروه تولد و دوره زمانی بر روند تغییرات شاخص‌های رشدی کودکان ۰-۶ ساله روزتاهای رباط‌کریم در دوره زمانی نیمه دوم ۱۳۷۶ تا نیمه دوم ۱۳۸۶ است. لازم به ذکر است که طبق بررسی متون بعمل آمده، هیچگونه مطالعه‌ای با این روش در زمینه شاخص‌های تن‌سنجدی و وضعیت سوء‌تفعیل در منابع داخلی یا خارجی منتشر نشده بود.

روش کار

مطالعه حاضر مطالعه‌ای توصیفی-تحلیلی و گذشته‌نگر (*Retrospective*) است. تمامی کودکان تحت پوشش مراقبت اطفال در خانه‌های بهداشت مرکز بهداشت رباط‌کریم (۱۱ خانه بهداشت) که از ایشان داده رشدی قد مربوط به هر زمان از ۶-۶ سالگی طی نیمه دوم سال ۱۳۷۶ الی نیمه دوم سال ۱۳۸۶ در پرونده خانوار وجود داشت، جامعه پژوهش این مطالعه را تشکیل می‌دهند. انتخاب افراد به روش سرشماری انجام شد؛ به‌گونه‌ایکه تمامی پرونده‌های مراقبت اطفال موجود در خانه‌های بهداشت مورد بررسی قرار گرفت. پس از آغاز مطالعه به دلیل محدودیت زمانی و مشکلات اجرایی، امکان نمونه‌گیری از خانه بهداشت پرندک به طور کامل فراهم نشد.

اطلاعات مورد نظر، شامل نام خانه بهداشت، جنسیت، تاریخ تولد کودک، رتبه فرزند، بعد خانوار در زمان تولد کودک، ملیت و مقدار قدر سنین مختلف بود. سن، سطح تحصیلات و شغل والدین نیز ثبت شد. برنامه استاندارد مراقبت اطفال در ایران در سال‌های گذشته، قبل از اجرای برنامه فعلی (برنامه کودک سالم)، شامل ویزیت ایشان هر ماه در سال اول زندگی، هر دو ماه در سال دوم زندگی، هر سه ماه در سال سوم زندگی و پس از آن هر ۶ ماه تا شش سالگی بوده است؛ لذا از هر کودک حداقل ۲۸ داده قد ثبت شده بود.

اطلاعات توسط بهورزان و نیز یک گروه اجرایی متشكل از دانشجویان پزشکی گردآوری شدند. بهورزان توسط واحد آموزش شبکه بهداشت رباط‌کریم و کارشناسان آموزش بهداشت این شبکهای جهت نحوه صحیح پر کردن فرم‌های گردآوری اطلاعات، آموزش دیده و هماهنگ شدند. گروه اجرایی دانشجویی نیز از جهت تکمیل فرم‌های گردآوری اطلاعات با یکدیگر و با بهورزان هماهنگ شده بودند.

داده‌های جمع‌آوری شده در نرم‌افزار آماری SPSS (version 10.0.1) وارد شدند و تجزیه و تحلیل اصلی داده‌ها در این محیط صورت گرفت. در توصیفکلی داده‌ها از

می‌دهند (۱).

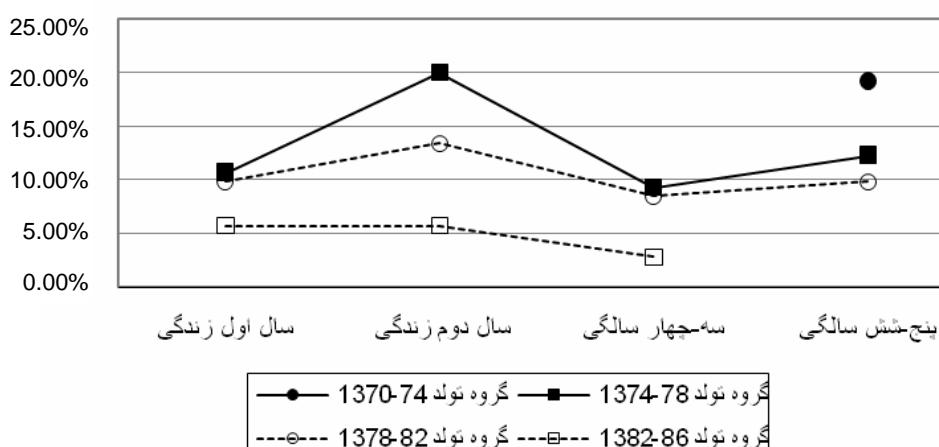
اگرچه درصد فراوانی سوء‌تفعیل شدید طی سه دهه اخیر کاهش داشته است؛ لیکن طبق آمارهای جهانی، کوتاه‌قدمی (stunting) متوسط و شدید که بیانگر سوء‌تفعیل مزمن است، حدود ۳۱ درصد از کودکان زیر ۵ سال را درگیر کرده است (۲، ۳).

کوتاه‌قدمی متأثر از فرآیندهایی مثل محرومیت درازمدت در دستیابی به غذای کافی و مناسب، مهاجرت‌ها، شرایط ناسالم محیطی و بهداشتی و محدودیت دسترسی به خدمات و مراقبت‌های مطلوب سلامت است. از طرفی مداخلات مؤثر بر سلامت، همچون برنامه‌های مبارزه با بیماری‌ها، آموزش بهداشت و گسترش واکسیناسیون می‌توانند منجر به کاهش موارد مزمن سوء‌تفعیل شوند؛ به همین جهت ارزیابی روند تغییرات درصد فراوانی کوتاه‌قدمی، در بررسی اثربخشی درازمدت برنامه‌های سلامت و شرایط جامعه از نظر توسعه کاربرد دارد.

طبق مطالعه ملی بررسی تنفسی و تغذیه کودکان (ANIS)^۱ در جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۷۷، درصد فراوانی موارد متوسط و شدید کوتاه‌قدمی ۱۵/۴٪ بوده است. مطالعات متعدد دیگری هم با رویکرد محلی در ایران انجام شده‌اند که در مناطق مختلف استان تهران، درصد فراوانی کوتاه‌قدمی را از ۸ درصد تا ۲۱ درصد گزارش داده‌اند. متسفانه هیچیک از این مطالعات، طولی نبوده و امکان پایش روند تغییرات درصد فراوانی سوء‌تفعیل را فراهم نمی‌آورند (۴-۶).

یکی از روش‌های مورد استفاده در زمینه بررسی تغییرات شاخص‌های مختلف در اپیدمیولوژی، روش بررسی اثر سن، همگروه و دوره زمانی (Age-Period-Cohort effect, APC) است. این روش مبتنی بر این واقعیت است که شاخص‌های مختلف تحت اثر سه دسته عامل قرار دارند: عوامل زیست شناختی، اتفاقاتی که در گذشته‌های دور زندگی روی داده‌اند (*early nurture*) که همگروه بیانگر آن است و محیط در حال تغییر در دوره‌های مختلف زندگی (*late nurture*) که دوره زمانی نماینده این بخش در روش فوق الذکر است. آنچه در این روش مورد توجه خاص قرار دارد، پیوستگی و همراهی ذاتی این سه متغیر است که بالقوه اثر مخدوش‌کنندگی بر یکدیگر دارند. این همراهی به سادگی از این واقعیت دریافت می‌شود که سن، از اختلاف دوره زمانی و زمان تولد به دست می‌آید (۷، ۸).

مطالعه حاضر تلاشی در جهت تفکیک اثر سه عامل سن،

نمودار شماره ۱- درصد فراوانی کوتاه‌مدت که تفکیک سن و همگروه تولد (مدل سن-همگروه تولد)

نمودار شماره ۲- درصد فراوانی کوتاه‌مدت که تفکیک سن و دوره زمانی (مدل سن-دوره زمانی)

جهت بررسی ترسیمی (graphical) اثر سن-همگروه تولد- دوره زمانی، سه نمودار رسم شدند که به ترتیب درصد فراوانی کوتاه‌مدت را به تفکیک سن-همگروه تولد (مدل سن-همگروه تولد)، به تفکیک سن-دوره زمانی (مدل سن-دوره زمانی) و همچنانی به تفکیک همگروه تولد-دوره زمانی (مدل همگروه تولد- دوره زمانی) نشان می‌دهند. لازم به ذکر است که در این روش هیچگونه آمارهای به کار برد نشده و صرفاً مبتنی بر مشاهده‌گری و استنتاج بصیری این نمودارها است. روش ترسیمی تنها روش مورد توافق برای تحلیل در اینگونه مطالعات است و روش‌های دیگر هنوز مورد بحث هستند (۷، ۱۰).

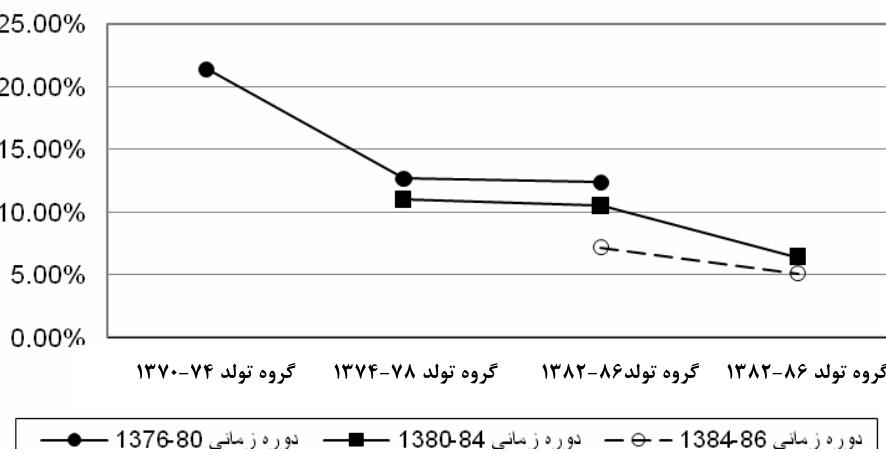
نمودارهای لازم برای تحلیل بصری با استفاده از مقادیر خروجی نرمافزار SPSS، در محیط نرمافزار Microsoft Excel 2003 رسم شدند.

جهت تعیین آماری (statistical) اثر سن-همگروه تولد-دوره

شخص‌های فراوانی نسبی، میانگین، انحراف معیار و در تحلیل کلی داده‌ها از تست آماری Chi2 استفاده گردید. سطح معنی‌داری برابر ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

مقادیر نمرات انحراف معیار (Standard Deviation Score، SDS) قد-برای-سن به تفکیک سن و جنس، بر اساس مرجع (National Centers for Health Statistics) NCHS افزار Anthro 2005 که نرم افزار پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی (WHO, World Health Organization) است، محاسبه شدند. انتخاب مرجع NCHS به جهت رایج بودن آن در مراقبت اطفال کودکان زیر ۶ ساله جهان و همچنین ایران بوده است (۹).

طبق تعریف، مقادیر نمره انحراف معیار کوچکتر از -۲- برای «قد-برای-سن» به عنوان موارد متوسط و شدید کوتاه‌مدت شناخته می‌شوند. این شاخص به عنوان متغیر اصلی (stunting) وابسته در نظر گرفته شد که از متغیرهای اصلی مستقل شامل، سن (age)، همگروه تولد (cohort) و دوره زمانی (period)، تاثیر

زمانی افغانی تشکیل می‌دادند.

بیشتر کودکان، فرزند اول (۳۸٪) و از خانواده‌هایی با بعد خانوار برابر ۳ نفر (۳۶٪) بوده‌اند. ۱۸٪ از پدران و ۲۳٪ از مادران، بسیار سواد مطلق و ۶۲٪ از پدران و ۵۳٪ از مادران تحصیلات در حد ابتدائی یا راهنمایی داشتند. بیشتر مادران (۹۷٪) خانه‌دار و بیشتر پدران (۳۸٪) کارگر بودند. میانگین (انحراف معیار) سن پدران و مادران به ترتیب، 35 ± 7 و 30 ± 6 سال بود.

با توجه به اینکه از هر کودک چندین داده رشدی قد مربوط به سنین مختلف (حداکثر ۲۸ داده) وجود داشته است و نیز پس از حذف داده‌های پرت (outlier)، در نهایت، ۲۴۷۰۴ داده قد مورد تحلیل قرار گرفتند.

در مطالعه حاضر، درصد فراوانی موارد متوسط و شدید کوتاه‌قدی در مجموع اندازه‌گیری‌های انجام شد، ۸٪ بود. درصد فراوانی کوتاه‌قدی برای پسرها، ۹٪ و برای دخترها، ۶٪ بوده است ($p < 0.001$). همچنین این مقدار برای ایرانی‌ها و افغانی‌ها به ترتیب، ۷٪ و ۹٪ بوده است ($p < 0.001$).

روند تغییرات درصد فراوانی کوتاه‌قدی، برای مدل‌های سن-همگروه تولد، سن-دوره زمانی و نیز همگروه تولد-دوره زمانی به ترتیب در نمودارهای شماره‌های ۱ الی ۳ آورده شده است.

نتایج به دست آمده از تحلیل رگرسیونی لجستیک برای مدل‌های مذکور در جداول شماره ۱ تا ۳ آمده است. لازم به ذکر است که تمامی مدل‌ها با ($p < 0.001$) معنی‌دار بوده‌اند. در این مدل‌ها، مقادیر مربوط به همگروه تولد، ۱۳۸۲-۸۶، دوره زمانی ۱۳۸۴-۸۶ و گروه سنی ۵-۶ سالگی مرجع مقایسه بوده‌اند و در جداول مربوطه هیچ پارامتری برای آن‌ها گزارش نشده است.

زمانی، از تحلیل رگرسیونی لجستیک دوگانه (Binary Logistic Regression) استفاده شد. به این شکل که متغیر وابسته (dependent) احتمال بروز کوتاه‌قدی به صورت بروز (کد ۱) و عدم بروز (کد ۰) قرار گرفت. جهت متغیرهای مستقل (independent) ترکیب‌های دوتایی از سه متغیر سن، همگروه تولد و دوره زمانی قرار داده شد. از آنجا که مقیاس تمامی متغیرهای مستقل، کیفی اسمی است، برای ورود به مدل، کدگذاری (dummy coding) انجام شد. لازم به ذکر است که ایجاد مدل رگرسیونی سه‌گانه، با ورود همزمان هر سه متغیر به مدل، با مشکلی به نام مشکل شناسائی (identifiability problem) مواجه است و به همین دلیل استفاده از آن محل اشکال است (۷، ۱۰).

این مطالعه به عنوان پایان‌نامه دکترای پزشکی عمومی به تصویب معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایران رسیده است و ملزم به رعایت ملاحظات اخلاقی مورد نظر این معاونت بوده است. اطلاعات مربوط به خانوار و کودک نزد محققین محفوظبوده و از تغییر در اطلاعات جمع‌آوری شده اجتناب شده است. همچنین جهت حفظ شان کاری بهوزان محترم از ذکر چگونگی عملکرد ایشان که در چگونگی تکمیل برگه‌های مراقبت اطفال متبلور است، خودداری شده است.

یافته‌ها

در مجموع داده‌های رشدی مندرج در پرونده‌های خانوار ۱۸۶۸ کودک جمع‌آوری شد که شامل ۹۷۰ پسر و ۸۹۸ دختر بود. تعداد ۱۴۰۶ (۷۷٪) کودک، ایرانی و ۴۰۹ (۲۲٪) کودک، غیر ایرانی بودند که بجز یک مورد همه آن‌ها را

جدول شماره ۱- نتیجه تحلیل رگرسیونی ارزیابی اثر سن و همگروه تولد بر کوتاه‌قدی

سطح اطمینان ۹۵٪ برای نسبت شانس		نسبت شانس	P-Value	Std. Error	B	
حد بالا	حد پائین					
			<0.001	.0097	-2.937	عرض از مبدأ (intercept)
۱۳۷۰-۷۴	همگروه تولد	۵/۲۲۴	<0.001	.0470	1.653	
۱۳۷۴-۷۸	همگروه تولد	۲/۵۵۸	<0.001	.0082	0.939	
۱۳۷۸-۸۲	همگروه تولد	۲/۰۶۴	<0.001	.0053	0.725	
۱۳۸۲-۸۶	همگروه تولد	-	-	-	0.	
۰۰۵۶	سال اول زندگی	۱/۰۵۸	.0538	.0091	.0056	
۰۰۳۶	سال دوم زندگی	۱/۳۵۸	.0002	.0098	.0306	
۰۰۲۶	سالگی	۰/۷۹۰	.0022	.0103	-.0236	
۰۰۱۶	سالگی	-	-	-	0.	

جدول شماره ۲- نتیجه تحلیل رگرسیونی ارزیابی اثر دوره زمانی و سن بر کوتاه‌قدی

سطح اطمینان ۹۵٪ برای نسبت شانس		نسبت شانس	P-Value	Std. Error	B	
حد بالا	حد پائین					
			<0.001	.0087	-2.482	عرض از مبدأ (intercept)
۱۳۷۶-۸۰	دوره زمانی	۲/۶۶۸	<0.001	.0074	0.981	
۱۳۸۰-۸۴	دوره زمانی	۱/۸۱۳	<0.001	.0054	.0595	
۱۳۸۴-۸۶	دوره زمانی	-	-	-	0.	
۰۰۵۰۶	سال اول زندگی	۰/۶۰۳	.0000	.0087	-.0506	
۰۰۱۴۰	سال دوم زندگی	۰/۷۲۲	.0139	.0095	-.0140	
۰۰۱۴۳	سالگی	۰/۴۹۳	.0001	.0102	-.0508	
۰۰۱۴۵	سالگی	-	-	-	0.	

جدول شماره ۳- نتیجه تحلیل رگرسیونی ارزیابی اثر دوره زمانی و همگروه تولد بر کوتاه‌قدی

سطح اطمینان ۹۵٪ برای نسبت شانس		نسبت شانس	P-Value	Std. Error	B	
حد بالا	حد پائین					
			<0.001	.0045	-2.943	عرض از مبدأ (intercept)
۱۳۷۶-۸۰	دوره زمانی	۱/۳۵۱	<0.001	.0102	.0500	
۱۳۸۰-۸۴	دوره زمانی	۱/۱۹۲	<0.001	.0065	.0304	
۱۳۸۴-۸۶	دوره زمانی	-	-	-	0.	
۱۳۷۰-۷۴	همگروه تولد	۳/۱۳۸	.0015	.0471	1.143	
۱۳۷۴-۷۸	همگروه تولد	۱/۳۷۰	<0.001	.0108	.0526	
۱۳۷۸-۸۲	همگروه تولد	۱/۴۳۱	<0.001	.0063	.0482	
۱۳۸۲-۸۶	همگروه تولد	-	-	-	0.	

طور یکنواخت از متولدين سال‌های دورتر تا متولدين سال‌های اخیر کاهش می‌یابد. درصد فراوانی کوتاه‌قدی از یک سالگی به دو سالگی زیاد می‌شود؛ سپس در ۳-۴ سالگی کاهش می‌یابد و به مقادیری کمتر از یکسالگی می‌رسد؛ سپس مجدداً در ۵-۶ سالگی زیاد می‌شود و این الگو تقریباً در تمامی همگروههای تولد مشاهده شود.

برای مثال در جدول شماره ۱ برای همگروه تولد ۱۳۷۰-۷۴، مقدار $p < 0.0007$ قید شده است که به مفهوم اختلاف آماری معنی‌دار درصد فراوانی کوتاه‌قدی در این همگروه با همگروه مرجع (همگروه تولد ۱۳۸۲-۸۶) است. اصولاً در این مطالعه نتیجه تحلیل آماری با نتیجه بررسی بصری همخوانی کامل داشته است.

ارزیابی مدل سن- همگروه تولد: درصد فراوانی کوتاه‌قدی به

گزارش‌های مورد تأیید سازمان بهداشت جهانی نیز نشان می‌دهند که سوءتغذیه مزمن در کودکان زیر ۶ سال در تقریباً تمامی کشورهای همسایه ایران و منطقه خاورمیانه، بجز عراق و افغانستان، طی سه دهه اخیر به وضوح کاهش داشته است (۲۰). بخشی از این بهبود قطعاً به دلیل تأثیر برنامه‌های متعدد سلامت است که از آن‌ها می‌توان به برنامه‌های واکسیناسیون، مبارزه با بیماری‌های اسهالی و تنفسی، تغذیه انحصاری با شیر مادر، و آموزش تغذیه تکمیلی، فاصله‌گذاری تولد و برنامه‌های تنظیم خانواده اشاره کرد. از طرفی قدیمی‌ترین کودکان مورد بررسی در این مطالعه، تنها با چند سال فاصله از پایان جنگ هشت ساله تحملی (۱۳۶۷) متولد شده‌اند و پیوستگی بهبود شرایط زندگی پس از جنگ می‌تواند از علل بهبود وضعیت تغذیه باشد. همچنین با توجه به تعداد زیاد کودکان افغانی در این مطالعه، امکان تأثیرپذیری وضعیت سوءتغذیه از تغییر شرایط در کشور افغانستان نیز محتمل است؛ به ویژه که پس از سرنگونی حکومت طالبانی در سال ۲۰۰۱ میلادی، حضور مردم افغان در ایران از شکل مهاجرین دائمی جنگ‌زده یا فراری به شکل مهاجرت دوره‌ای برای کار یا زندگی بهتر تغییر یافته است.

مطالعه حاضر نشان داده است که سال دوم زندگی و نیز سنین اواخر دوره ۶ ساله اول زندگی، بیشترین مقادیر کوتاه‌قدی را دارند. اکثر مطالعات داخلی نتایج مشابهی را نشان داده‌اند که از علل مطرح شده آن می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد: آگاهی ناکافی از زمان صحیح برای شروع و نیز چگونگی تغذیه تکمیلی، قطع شیردهی در انتهای سال اول زندگی، عدم آگاهی کافی در چگونگی تغذیه کودک در سال دوم زندگی و بعد از آن (۲۱-۲۲، ۱۵-۱۶).

به نظر می‌رسد که داده‌های رشدی کودکان سنین بالاتر، نوعی تورش (bias) به سمت اطفال ناسالم دارد؛ چرا که اطفالی که در سنین بالاتر مراجعه می‌کنند، اصولاً کودکانی هستند که به دلیلی مثلاً وجود مشکلات رشدی، نیازمند مراقبت طولانی مدت بوده‌اند و کودکان سالم‌تر، غالباً کمتر برای مراقبت دوره‌ای به مراکز آورده می‌شوند؛ لیکن در سنین پایین‌تر اکثر کودکان، مثلاً به دلیل واکسیناسیون یا مشاوره تغذیه تکمیلی و موارد مشابه، مراجعه بیشتری دارند.

نکته دیگری که حائز اهمیت است، کارآمدی مرجع مورد مقایسه است که شاید در سنین بالاتر مرجع NCHS از کارائی لازم برای پایش رشد در ایران برخوردار نبوده و لذا کودکان ایرانی را دچار سوءتغذیه نشان می‌دهد.

ارزیابی مدل اثر سن-دوره زمانی: درصد فراوانی کوتاه‌قدی با نزدیک شدن دوره زمانی به زمان حاضر، پیوسته کاهش می‌یابد. در رابطه با سن، دو سالگی و ۵-۶ سالگی با درصد فراوانی بالاتری از کوتاه‌قدی نسبت به یکسالگی و ۳-۴ سالگی همراه هستند؛ همچنین همانند مدل سن-همگروه تولد، مقادیر کوتاه‌قدی یکسالگی با ۳-۴ سالگی و دو سالگی با ۵-۶ سالگی تقریباً برابر هستند.

ارزیابی اثر همگروه تولد-دوره زمانی: درصد فراوانی کوتاه‌قدی با نزدیک شدن به زمان حاضر، در مورد همگروه‌های تولد و دوره زمانی، به وضوح و بدون انقطاع کاهش می‌یابد که با یافته‌های منتج از مدل‌های سن-همگروه تولد و سن-دوره زمانی همخوانی دارد.

بحث

در مطالعه حاضر، تغییرات درصد فراوانی کوتاه‌قدی در تعداد ۹۷۰ پسر و ۸۹۸ دختر ۰-۶ ساله روستاها رباط‌کریم در فاصله زمانی نیمه دوم ۱۳۷۶ تا نیمه دوم ۱۳۸۶ به روش بررسی اثر سن-همگروه تولد-دوره زمانی مورد مطالعه قرار گرفت.

اغلب کودکان مورد بررسی از خانواده‌هایی با تعداد فرزندان و بعد خانوار اندک بودند و دارای والدینی نسبتاً جوان، با سطح تحصیلات پائین و دارای مشاغل کارگری بودند؛ به عبارتی سطح اجتماعی-اقتصادی این کودکان، متوسط رو به پائین ارزیابی می‌شود.

در مطالعه حاضر، درصد فراوانی موارد متوسط و شدید کوتاه‌قدی ۰/۸٪ بوده است. این مقدار در مطالعات داخلی از ۰/۱٪ تا بیش از ۰/۳٪ تخمین زده شده است (۱۱-۱۷، ۴-۶). شایان ذکر است که تمام مطالعات داخلی بجز مطالعه ملی بررسی شاخص‌های تن‌سنجدی ایران، رویکرد محلی داشته و لذا قابلیت تعیین به تمام کودکان ایرانی را ندارند. همچنین در اکثر این مطالعات تعداد نمونه لازم و روش نمونه‌گیری با معیارهای پیشنهادی در مطالعات ارزیابی سوءتغذیه که در مقاله اشپیگل و همکاران خلاصه شده است همخوانی ندارد (۱۸).

مطالعه حاضر نشان داده است که درصد فراوانی کوتاه‌قدی با نزدیک شدن به زمان حاضر در مورد همگروه تولد و دوره زمانی، کاهش می‌یابد. اصولاً روند بهبود شاخص‌های تن‌سنجدی طی زمان، روندی کلی است که در اکثر نقاط دنیا با توجه به بهبود کلی سطح سلامت و شرایط اقتصادی-اجتماعی مشاهده می‌شود (۱۹).

سه‌گانه، با ورود همزمان هر سه متغیر، سن، همگروه تولد و دوره زمانی به مدل، با مشکلی به نام مشکل شناسائی (identifiability problem) مواجه است؛ به عبارتی با ثابت نگه داشتن دو متغیر مستقل، متغیر سوم از رابطه ریاضی بین‌شان محاسبه می‌شود و مدل، امکان ارزیابی تاثیر تغییرات متغیر سوم روی پیامد را از مدل، می‌دهد. این همراهی به سادگی از این واقعیت دریافت می‌شود که سن، از اختلاف دوره زمانی و زمان تولد به دست می‌آید. لذا بر روی استفاده از مدل سه‌گانه توافق وجود ندارد و به جای آن از مدل‌های دوتایی استفاده می‌شود. این مدل‌ها متناظر با نمودارهای روش ترسیمی هستند و با هر مدل یکی از ترکیبات دوتایی متغیرهای مستقل، شامل سن-همگروه تولد، سن-دوره زمانی و همگروه تولد-دوره زمانی، بررسی شده و نتایج حاصل مورد تفسیر قرار می‌گیرند (۲۴، ۱۰، ۷-۸).

میرهن است که پی‌بردن به تغییرات شاخص‌های سوء‌تغذیه طی زمان می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های سلامت، جهت دستیابی به درجات بالاتر توسعه، مفید باشد. لذا این‌گونه بررسی‌ها می‌توانند جزئی از سیستم مراقبت (surveillance system) باشند. قویاً توصیه می‌شود که پرونده‌های مراقبت اطفال دور ریخته نشوند، چراکه داده‌های فرزندان این سرزمین در این پرونده‌ها است که می‌تواند برای بهبود وضعیت سلامت همین آینده‌سازان به کار گرفته شود.

نتیجه‌گیری

به طور کلی درصد فراوانی سوء‌تغذیه مزمن در اطفال زیر ۶ سال روستاهای رباطکریم در حد خفیف تخمین زده می‌شود. سوء‌تغذیه در سال دوم زندگی و نیز ۵-۶ سالگی، بیش از سایر سنین است. همچنین همگروههای تولد قدیمی‌تر و دوره‌های زمانی قدیمی‌تر مقادیر بالاتری از سوء‌تغذیه را نشان می‌دهند. پسران و کودکان افغانی بیش از همتاهاخی خود دچار سوء‌تغذیه مزمن هستند.

تشکر و قدردانی

این مقاله بخشی از نتایج پایاننامه دکترای پژوهشی عمومی آقای مهدی منتظر با راهنمایی آقای دکتر مازیار مرادی لاهه است. انجام این پژوهش بدون همکری کارشناسانه، همکاری پیگیر و دلسوزی صمیمانه خانم دکتر رفاه، ریاست مرکز بهداشت رباطکریم، خانم ایزدی، کارشناس آموزش شبکه بهداشت شبکه بهداشت رباطکریم، خانم موسوی، مسؤول گسترش شبکه بهداشت رباطکریم، حراست شبکه بهداشت رباطکریم و تمامی بهورزانی که

در مطالعه حاضر، سوء‌تغذیه مزمن در پسران و کودکان غیر ایرانی بیشتر بوده است. تفاوت جنسیتی در سوء‌تغذیه، در بسیاری از مطالعات داخلی نیز مشاهده شده است؛ ولی شکل این تفاوت بین مطالعات یکسان نیست. عدم همخوانی بین مطالعات در تفاوت‌های جنسیتی، گذشته از مشکلات احتمالی در طراحی این مطالعات، می‌تواند ناشی از تفاوت‌های فرهنگی باشد که در شیوه مراقبت اطفال، خود را نشان می‌دهد و بیانی از نابرابری (inequality) است. همچنین کیفیت کارائی مرجع مورد مقایسه، NCHS، می‌تواند از علل تفاوت جنسیتی باشد؛ چرا که برای هر جنس، مقادیر مرجع جداگانه وجود دارد.

یافته‌های مطالعه حاضر مبنی بر مقادیر بالاتر کوتاه‌قدي در پسران، در مطالعه متانالیزی که توسط Wamani و همکاران در مناطق دچار محرومیت آفریقا انجام شده است، تائید می‌شود (۲۳).

این مطالعه با توجه به گذشته‌نگر بودن و استفاده از پرونده‌های مراقبت اطفال، از مشکلات مرتبط با داده‌های موجود (existing data) عاری نیست. همچنین مطالعه حاضر از دو جهت دچار داده‌های گمشده (missing data) فراوان است؛ یکی از جهت پایش رشد نامنظم اطفال و افتادن وقفه در بین مراجعات و دیگری از جهت دور ریخته شدن برگه‌های مراقبت اطفال در برخی از خانه‌های بهداشت با رسیدن طفل به سن مدرسه.

در بهترین حالت، مطالعات بررسی اثر سن-همگروه تولد-دوره زمانی باید در جمعیت‌های بسته انجام شوند. متأسفانه مهاجرت به داخل یا خارج از روستاهای شهرستان رباطکریم شایع است و تعداد زیادی از ساکنین این روستاهای بیویزه افغانی‌ها، از مهاجرین هستند (۲۴).

مطالعات بررسی اثر سن، همگروه تولد و دوره زمانی نوعی از مطالعات توصیفی برای بررسی اثر این سه متغیر هستند و اصولاً نتیجه‌گیری‌های حاصل از این‌گونه مطالعات باید تنها در حد فرضیه تلقی شده و در صورت امکان با مطالعات اپیدمیولوژیک بیشتر مورد بررسی قرار گیرند. تحلیل اثر سن، همگروه تولد و دوره زمانی به دو روش شناخته‌شده، ترسیمی (graphical) و آماری (statistical) انجام می‌شود. روش ترسیمی مشابه روش انجام شده در این تحقیق است. روش ترسیمی تنها روش مورد تافق برای تحلیل در این‌گونه مطالعات است و روش‌های دیگر هنوز مورد بحث هستند. روش‌های آماری، عمدتاً مبتنی بر مدل‌های رگرسیونی برای پیش‌بینی میزان پیامد، مثلاً درصد فراوانی کوتاه‌قدي در این مطالعه، به عنوان متغیر وابسته هستند. ایجاد مدل رگرسیونی

نویسنده‌گان از این عزیزان کمال تشکر را دارند.

ما را در گردآوری داده‌ها یاری دادند، امکان پذیر نبوده است.

منابع

1. Allen S, Lagunju I. The management of severe malnutrition: taking a broader view. *Arch Dis Child* 2007; 92: 191–2.
2. Costello A, White H. Reducing global inequalities in child health. *Arch Dis Child* 2001; 84: 98–102.
3. Oruamabo R S. Guidelines for severe malnutrition: back to basics. *Arch Dis Child* 2007; 92: 193–4.
4. Sayari AA, Sheykholeslam R, Naghavi M, Abdollahi Z, Kolahdouz F, Jamshid Beygi E. Surveying different types of malnutrition in children under 5 years old in urban and rural areas, Iran, 1998. *Pajouhandeh* 1379; 5: 409-16.
5. Rimaz Sh, Moghtaderi A, Shidfar F, Poor Malek F. Prevalence and determinants of protein-energy malnutrition among children under the age of 5 in Savojbolagh, 2002-03. *IranUniversity of Medical Sciences* 1384; 12: 97-104.
6. Nojoomi M, Kafashi A, Najm Abadi Sh. Study of frequency of malnutrition risk factors in under 5 years children in Karaj, 2001-02. *IranUniversity of Medical Sciences* 1382; 10: 123-32.
7. Moolgavkar SH, Lee JAH, Stevens RG. Analysis of vital statistics data. In: Rothman KJ, Greenland S. Modern Epidemiology. 2nd Edition. Philadelphia: Lippincott -Raven Publishers, USA; 1998. 481-97.
8. Szklarz M, Nieto FJ. Epidemiology, Beyond the Basics. 1st Edition. Maryland: Aspen publishers, USA; 2000. 3-24.
9. Hamill PVV, Drizd TA, Johnson CL, et al. Physical growth: NationalCenter for Health Statistics Percentiles. *Am J Clin Nutr.* 1979; 32:607-29.
10. Holford TR. Age-period-cohort analysis. In: Armitage P, Colton T (editors). Encyclopedia of biostatistics (volume 1). 2nd edition. New York: Wiley, USA; 2005. 105-23.
11. Maddah M, Mohtasham-Amiri Z, Rashidi A, Karandish M. Height and weight of urban preschool children in relation to their mothers' educational levels and employment status in Rasht City, northern Iran. *Matern Child Nutr* 2007; 3:52-7.
12. Khajeh Daloei M, Rajabian R. Anthropometric indices in children younger than 6-years-old in rural areas of Tabass. *MashhadUniversity of Medical Sciences* 1382; 46: 89-93.
13. Salem Z, Sheikh Fathollahi M, Esmaeeli A. Prevalence of Malnutrition in Children 1-5 Years Old in RafsanjanCity in The Year 2000. *RafsanjanUniversity of Medical Sciences* 1381; 1 : 260-66.
14. Nakhshab M, Nasiri H. A study on the prevalence rate of malnutrition and it's effective factors in children under two years in Sari township 1999-2000. *MazandaranUniversity of Medical Sciences* 1381; 12 : 47-56.
15. Soheili Azad AA, Zamanian M. Prevalence of malnutrition and its related factors among 0-36 month children of Nahavand, 2002. *Research in Medicine (ShahidBeheshtiUniversity of Medical Sciences)* 1383; 28: 53-8.
16. Razavieh SW, Pour Abdollahi P, Nik Khah S, Dastgiri S, Karimi Nejad Asl M. Prevalence of malnutrition in children of Kermanshah health care centers. *TabrizUniversity of Medical Sciences* 1380; 35: 27-32.
17. Vahidinia AA, Sardarian Kh. Assessment of nutritional status in rural regions of Hamadan city/Iran, 2003. *Iranian South Medical Journal* 1384; 8: 187-93.
18. Spiegel PB, Salama P, Maloney S, van der Veen A. Quality of Malnutrition Assessment Surveys Conducted During Famine in Ethiopia. *JAMA* 2004; 292: 613-18.
19. Ayatollahi SM, Pourahmad S, Shayan Z. Trend in physical growth among children in southern Iran, 1988-2003. *Ann Hum Biol.* 2006 Jul-Aug; 33:510-4.
20. World Health Organization.Global Database on Child Growth and Malnutrition. Available at: <http://www.who.int/nutgrowthdb/database/countries/en/index.html>. (Accessed March 28, 2009)
21. Montazeri Far F, Karaji Bani M, Ghanbari MR, Mousavi Gilani SR. The study of risk factors of malnutrition in children under 5 years attending to health centers in Zahedan city,1380. *HamedanUniversity of Medical Sciences* 1382; 10: 63-8.
22. Jafari Nia N, Faraz AH, Akhond Zadeh Sh, Gahghaei Z. Investigation of the range and effective factors on protein-energy malnutrition based on nutritional classification of rural zone of Arak in children less than five years,1381. *Rahavard Danesh* 1382; 6: 7-13.
23. Wamani H, Astrom AN, Peterson S, Tumwine JK, Tylleskar T. Boys are more stunted than girls in Sub-Saharan Africa: a meta-analysis of 16 demographic and health surveys. *BMC Pediatr.* 2007 Apr 10; 7: 17.
24. Glenn ND. Cohort analysis. 2nd edition. California: Sage publicatioas, USA; 2005. 1-61.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.